

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/83786,Zonn-Wlodzimierz.html>
21.05.2024, 00:26

Zonn Włodzimierz

ZONN Włodzimierz (14 XI 1905, Wilno – 28 II 1975, Warszawa), astronom. Był synem Karola i Elżbiety z domu Ruppel. Pochodził z rodziny bałtyckich Niemców.

Ukończył rosyjską szkołę kadetów w Pskowie. W 1925–31 studiował astronomię na Uniw. Stefana Batorego w Wilnie. Podczas studiów od 1 I 1927 został zatrudniony w Obserwatorium Astronomicznym USB na etacie zastępcy asystenta. 1 X 1930 uzyskał nominację na młodszego asystenta. Doktorat obronił w 1935 na podstawie pracy relacjonującej wyniki fotograficznych obserwacji 4 gwiazd zmiennych w konstelacji Jaszczurki (opublikowanej w 1933 w „Bulletin de l’Observatoire Astronomique de Vilno”). 1 IX 1938 przyjął propozycję pracy na etacie starszego asystenta w Obserwatorium Astronomicznym w Warszawie, z przydziałem do powstającej wówczas filii na górze Pop Iwan w Czarnohorze. W kampanii wrześniowej wziął udział w stopniu podporucznika, dostał się do niewoli niemieckiej i II wojnę światową spędził w oflagu VIIa w Murnau. Po powrocie do Warszawy we IX 1945 rozpoczął wykłady astronomii ogólnej dla studentów UW, prowadząc jednocześnie zajęcia z fizyki i matematyki na PW. W 1946 wydał wysoko oceniany skrypt *Astronomia ogólna* (wyd. II: 1949). W 1947 otrzymał stypendium Inst. Szwedzkiego, które umożliwiło mu staż w Obserwatorium Sztokholmskim w Saltsjobaden pod kierunkiem B. Lindblada. Zgromadził wówczas obserwacje spektroskopowe cefeid η Aql i δ Cep; na ich podstawie habilitował się w 1948 na UMK w Toruniu. W 1950 otrzymał docenturę na UW, zaraz potem stanowisko profesora nadzwyczajnego. Od 1950 był dyrektorem Obserwatorium Astronomicznego UW. W 1955 opublikował *Astrofizykę ogólną*, a w 1957, wraz z K. Rudnickim, *Astronomię gwiazdową*, która była tłumaczona w ZSRR (1959) i USA (1960). Ta ostatnia praca odzwierciedlała ówczesne zainteresowania badawcze Z., rozwijającego metody

statystyki astronomicznej w odniesieniu do systemów gwiazdnych. Metody te rozszerzył na astronomię pozagalaktyczną, co zaowocowało w 1962 zaproszeniem na roczny pobyt w Departamencie Statystyki University of California w Berkeley. Jego badania statystyczne doprowadziły m.in. do odkrycia niestabilności układów podwójnych galaktyk. W 1962 uzyskał nominację na profesora zwyczajnego.

Z. pełnił wiele funkcji w strukturach UW i PAN. W 1952–56 i 1973–75 był prezesem Polskiego Tow. Astronomicznego. Należał do najpłodniejszych popularyzatorów astronomii w Polsce 2. poł. XX wieku.

W. Dziewulski, *Historia Obserwatorium Astronomicznego Uniwersytetu St. Batoiego w Wilnie (1919–1939)*, SMDNP Seria C 1959, z. 2; W. Iwanowska: *Wspomnienia z czasów wileńskich (1925–1938)*, „Postępy Astronomii” 1975, t. 23, nr 2; S. Piotrowski, *Okres warszawski*, „Postępy Astronomii” 1975, t. 23, nr 2; J. Smak: *Włodzimierz Zonn*, „Urania” 1975, t. 46, nr 5; Archiwum IPN: akta paszportowe.

Jarosław Włodarczyk

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)